này cũng chẳng hợp với trí Nhất thiết trí. Vì do cái này đối với cái kia đều chẳng thể nắm bắt được.

Bạch Thế Tôn, vì sao Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với trí Nhất thiết trí không hợp cũng không đắc?

Này Kiều-thi-ca, chẳng phải Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với trí Nhất thiết trí đúng như danh, như tướng, như tác dụng của nó, có hợp, có đắc.

Bạch Thế Tôn, vì sao Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với trí Nhất thiết trí cũng có hợp, có đắc?

Này Kiều-thi-ca, Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với trí Nhất thiết trí không nhận, không giữ, không trụ, không dứt, không chấp, không xả đúng như danh tướng..., hợp đắc như vậy mà không hợp đắc.

Này Kiều-thi-ca, Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với tất cả pháp cũng không nhận, không giữ, không trụ, không dứt, không chấp, không xả đúng như danh tướng..., hợp đắc như vậy mà không hợp đắc.

Thiên đế Thích lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật là điều hy hữu! Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế vì tất cả pháp là không tạo tác, không dừng nghỉ, không sinh, không diệt, không thành, không hoại, không được, không bỏ, không có tự tánh nên trong hiện tại; tuy có hợp có đắc mà là không hợp không đắc.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát, khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa cùng hợp với tất cả pháp; Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng cùng hợp với tất cả pháp thì Đại Bồ-tát ấy đều vứt bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa; đều xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Phật dạy:

–Này Thiện Hiện, lại có nhân duyên khiến các Đại Bồ-tát vứt bỏ Bát-nhã ba-la-mật-đa; xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa, đó là khi Đại Bồ-tát tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế là không sở hữu, chẳng phải chân thật, chẳng kiên cố, chẳng tự tại, nên Đại Bồ-tát ấy đã vứt bỏ hết Bát-nhã ba-la-mật-đa; đã xa lìa hết Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp nào?

Phật dạy:

–Này Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin sắc; chẳng tin thọ, tưởng, hành, thức.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin sắc; chẳng tin thọ, tưởng, hành, thức?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán sắc chẳng thể nắm bắt được; quán thọ, tưởng, hành, thức chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin sắc; chẳng tin thọ, tưởng, hành, thức.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhãn xứ; chẳng tin nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhãn xứ; chẳng tin nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán nhãn xứ chẳng thể nắm bắt được; quán nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhãn xứ; chẳng tin nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin sắc xứ; chẳng tin thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin sắc xứ; chẳng tin thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán sắc xứ chẳng thể nắm bắt được; quán thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin sắc xứ; chẳng tin thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhãn giới; chẳng tin sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhãn giới; chẳng tin sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán nhãn giới chẳng thể nắm bắt được; quán sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhãn giới; chẳng tin sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhĩ giới; chẳng tin thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhĩ giới; chẳng tin thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán nhĩ giới chẳng thể nắm bắt được; quán thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin nhĩ giới; chẳng tin thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tỷ giới; chẳng tin hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tỷ giới; chẳng tin hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán tỷ giới chẳng thể nắm bắt được; quán hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tỷ giới; chẳng tin hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin thiệt giới; chẳng tin vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin thiệt giới; chẳng tin vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán thiệt giới chẳng thể nắm bắt được; quán vị giới cho đến các thọ

do thiệt xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin thiệt giới; chẳng tin vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin thân giới; chẳng tin xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin thân giới; chẳng tin xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán thân giới chẳng thể nắm bắt được; quán xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin thân giới; chẳng tin xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin ý giới; chẳng tin pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin ý giới; chẳng tin pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán ý giới chẳng thể nắm bắt được; quán pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin ý giới; chẳng tin pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin địa giới; chẳng tin thủy, hỏa, phong, không, thức giới. .

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin địa giới; chẳng tin thủy, hỏa, phong, không, thức giới?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán địa giới chẳng thể nắm bắt được; quán thủy, hỏa, phong, không, thức giới chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin địa giới; chẳng tin thủy, hỏa, phong, không, thức giới.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin vô minh; chẳng tin hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin vô minh; chẳng tin hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán vô minh chẳng thể nắm bắt được; quán hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin vô minh; chẳng tin hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin Bố thí ba-la-mật-đa; chẳng tin Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin Bố thí ba-la-mật-đa; chẳng tin Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán Bố thí ba-la-mật-đa chẳng thể nắm bắt được; quán Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin Bố thí ba-la-mật-đa; chẳng tin Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp không bên trong; chẳng tin pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp không bên trong; chẳng tin pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp

không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán pháp không bên trong chẳng thể nắm bắt được; quán pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp không bên trong; chẳng tin pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin chân như; chẳng tin pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin chân như; chẳng tin pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán chân như chẳng thể nắm bắt được; quán pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin chân như; chẳng tin pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin Thánh đế khổ; chẳng tin Thánh đế tập, diệt, đạo.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin Thánh đế khổ; chẳng tin Thánh đế tập, diệt, đạo?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán Thánh đế khổ chẳng thể nắm bắt được; quán Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin Thánh đế khổ; chẳng tin Thánh đế tập, diệt, đạo.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin bốn Tĩnh lự; chẳng tin bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin bốn Tĩnh lự; chẳng tin bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán bốn Tĩnh lự chẳng thể nắm bắt được; quán bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin bốn Tĩnh lự; chẳng tin bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tám Giải thoát; chẳng tin tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tám Giải thoát; chẳng tin tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán tám Giải thoát chẳng thể nắm bắt được; quán tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tám Giải thoát; chẳng tin tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin bốn Niệm trụ; chẳng tin bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin bốn Niệm trụ; chẳng tin bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán bốn Niệm trụ chẳng thể nắm bắt được; quán bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin bốn Niệm trụ; chẳng tin bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp môn giải thoát Không; chẳng tin pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp môn giải thoát Không; chẳng tin pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán pháp môn giải thoát Không chẳng thể nắm bắt được; quán pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp môn giải thoát Không; chẳng tin pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin năm loại mắt; chẳng tin sáu phép thần thông.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin năm loại mắt; chẳng tin sáu phép thần thông?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán năm loại mắt chẳng thể nắm bắt được; quán sáu phép thần thông chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin năm loại mắt; chẳng tin sáu phép thần thông.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin mười lực của Phật; chẳng tin bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin mười lực của Phật; chẳng tin bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán mười lực của Phật chẳng thể nắm bắt được; quán bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin mười lực của Phật; chẳng tin bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp không quên mất; chẳng tin tánh luôn luôn xả.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa

thì chẳng tin pháp không quên mất; chẳng tin tánh luôn luôn xả?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán pháp không quên mất chẳng thể nắm bắt được; quán tánh luôn luôn xả chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin pháp không quên mất; chẳng tin tánh luôn luôn xả.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin trí Nhất thiết; chẳng tin trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin trí Nhất thiết; chẳng tin trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán trí Nhất thiết chẳng thể nắm bắt được; quán trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin trí Nhất thiết; chẳng tin trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả pháp môn Đà-la-ni; chẳng tin tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả pháp môn Đà-la-ni; chẳng tin tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng thể nắm bắt được; quán tất cả pháp môn Tam-ma-địa chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả pháp môn Đà-la-ni; chẳng tin tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả Dự lưu; chẳng tin quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả Dự lưu; chẳng tin quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán quả Dự lưu chẳng thể nắm bắt được; quán quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi

tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả Dự lưu; chẳng tin quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả vị Độc giác.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả vị Độc giác?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán quả vị Độc giác chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả vị Độc giác.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả hạnh Đại Bồ-tát.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả hạnh Đại Bồ-tát?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán tất cả hạnh Đại Bồ-tát chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả hạnh Đại Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả pháp.

Bạch Thế Tôn, vì sao Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả pháp?

Này Thiện Hiện, Đại Bồ-tát khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa quán tất cả pháp chẳng thể nắm bắt được. Vì vậy nên Đại Bồ-tát khi tin Bát-nhã ba-la-mật-đa thì chẳng tin tất cả pháp.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

--Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát nên gọi là Đại Ba-la-mật-đa.

Phật dạy:

–Này Thiện Hiện, ông dựa vào ý gì mà nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa?

Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với sắc chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con dựa vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với nhãn xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhãn xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhãn xứ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhãn xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con dựa vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với sắc xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối

với sắc xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc xứ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con dựa vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 174

Phẩm 32: KHEN NGỢI BÁT-NHÃ (3)

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với nhãn giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhãn giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhãn giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhãn giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với nhĩ giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhĩ giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhĩ giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng

làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhĩ giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.'

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với tỷ giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tỷ giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tỷ giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tỷ giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với thiệt giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thiệt giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thiệt giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thiệt giới chẳng

làm cho rộng; chẳng làm cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thiệt giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với thân giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thân giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thân giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thân giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thân giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với ý giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với ý giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với ý giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với ý giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh

ra chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với ý giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với địa giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với địa giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với địa giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với địa giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với địa giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với vô minh chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với vô minh chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với vô minh chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với vô minh chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với vô minh chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với pháp không bên trong chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn

lượng; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với chân như chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với chân như chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với chân như chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với chân như chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với chân như chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho

hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với tám Giải thoát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ chẳng làm cho có sức,

chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Chăнh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với năm loại mắt chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với năm loại mắt chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sáu phép thần thông chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với năm loại mắt chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sáu phép thần thông chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với năm loại mắt chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với sáu phép thần thông chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với mười lực của Phật chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với pháp không quên mất chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa

chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với Dự lưu chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Dự lưu chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Dự lưu chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Dự lưu chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Nhất lai hướng, Nhất lai quả, Bất hoàn hướng, Bất hoàn quả, A-la-hán hướng, A-la-hán quả chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho có

hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với Độc giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Độc giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với quả vị Độc giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Độc giác chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Độc giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với quả vị Độc giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Độc giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với quả vị Độc giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hạnh Đại Bồ-tát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hạnh Đại Bồ-tát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-

mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát đối với tất cả pháp chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức.

Bạch Thế Tôn, con nương vào ý này nên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa của Đại Bồ-tát là Đại Ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới học Đại thừa nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, Tĩnh lự ba-la-mật-đa, Tinh tấn ba-la-mật-đa, An nhẫn ba-la-mật-đa, Tịnh giới ba-la-mật-đa, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với

sắc chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhãn xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhãn xứ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhãn xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc xứ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có

hạn lượng; đối với sắc xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhãn giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhãn giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhãn giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhĩ giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhĩ giới chẳng làm cho có

hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhĩ giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tỷ giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tỷ giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tỷ giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tỷ giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiệt giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thiệt giới

chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thiệt giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thiệt giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thiệt giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thân giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thân giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thân giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thân giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối

với ý giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với ý giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với ý giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với ý giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với ý giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với địa giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với địa giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với địa giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với địa giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối

với vô minh chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với vô minh chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với vô minh chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với vô minh chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với vô minh chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bị khổ ưu não cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 175

Phẩm 32: KHEN NGỢI BÁT-NHÃ (4)

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không bên trong chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với chân như chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với chân như chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với chân như chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với chân như chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-

tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng

làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho rộng, chẳng

làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với năm loại mắt chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với năm loại mắt chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với năm loại mắt chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với mười lực của Phật chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn điều

không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không quên mất chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết

tướng cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Dự lưu chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Dự lưu chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho rộng, chẳng

làm cho hẹp; đối với Dự lưu chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Nhất lai hướng, Nhất lai quả, Bất hoàn hướng, Bất hoàn quả, A-la-hán hướng, A-la-hán quả cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Độc giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Độc giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Độc giác chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm chọ không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Độc giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với quả vị Độc giác cũng

chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Độc giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng

làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ, chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán, cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng, chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp, chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, Tĩnh lự ba-la-mật-đa, Tinh tấn ba-la-mật-đa, An nhẫn ba-la-mật-đa, Tịnh giới ba-la-mật-đa, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhãn xứ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho

nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhãn xứ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhãn xứ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc xứ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc xứ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc xứ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhãn giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhãn giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm

duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhãn giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhĩ giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhĩ giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhĩ giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tỷ giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tỷ giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tỷ giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tỷ giới làm cho có sức, làm cho

không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiệt giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thiệt giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thiệt giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thiệt giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thiệt giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thân giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thân giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thân giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thân giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ

do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với ý giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với ý giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với ý giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với ý giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với ý giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với địa giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với địa giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với địa giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với địa giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa

nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với vô minh làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với vô minh làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với vô minh làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với vô minh làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với vô minh làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối

với pháp không bên trong làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không bên trong làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không bên trong làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không bên trong làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với chân như làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với chân như làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với chân như làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với chân như làm cho

có sức, làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Thánh đế khổ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Thánh đế khổ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tĩnh lự làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Tĩnh lự làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Tĩnh lự làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Tĩnh lự làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Tĩnh lự làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa

nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tám Giải thoát làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tám Giải thoát làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tám Giải thoát làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-

la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với năm loại mắt làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với năm loại mắt làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với năm loại mắt làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với mười lực của Phật làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ;

đối với mười lực của Phật làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với mười lực của Phật làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với mười lực của Phật làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không quên mất làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không quên mất làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không quên mất làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không quên mất làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

❑

KINH ĐẠI BẮT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 176

Phẩm 32: KHEN NGỢI BÁT-NHÃ (5)

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với trí Nhất thiết làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với trí Nhất thiết làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp

môn Đà-la-ni làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Dự lưu làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Dự lưu làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Dự lưu làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Nhất lai hướng, Nhất lai quả, Bất hoàn hướng, Bất hoàn quả, A-la-hán hướng, A-la-hán quả cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho có sức, làm cho

không có sức; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Độc giác làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Độc giác làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Độc giác làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Độc giác làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Độc giác làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Đại Bồ-tát làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Đại Bồ-tát làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối

với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp làm cho lớn, làm cho nhỏ, làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán, cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng, làm cho rộng, làm cho hẹp, làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, Tĩnh lự ba-la-mật-đa, Tinh tấn ba-la-mật-đa, An nhẫn ba-la-mật-đa, Tịnh giới ba-la-mật-đa, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc chẳng làm cho

có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhãn xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhãn xứ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhãn xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc xứ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc xứ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc xứ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch

Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhãn giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhãn giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhãn giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với nhĩ giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với nhĩ giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho

rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với nhĩ giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tỷ giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tỷ giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tỷ giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tỷ giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiệt giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thiệt giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thiệt giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho

có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thiệt giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thiệt giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thân giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thân giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thân giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thân giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với ý giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với ý giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho

nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với ý giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với ý giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với ý giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với địa giới chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với địa giới chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với địa giới chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với địa giới chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với vô minh chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với vô minh chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với

hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với vô minh chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với vô minh chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với vô minh chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Bố thí ba-la-mật-đa chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không bên trong chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài,

pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không bên trong chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với chân như chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với chân như chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối

với chân như chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với chân như chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Thánh đế khổ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm

cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Tĩnh lự chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tám Giải thoát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn

lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho có hạn lượng; chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với năm loại mắt chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho nhóm tụ,

chẳng làm cho phân tán; đối với năm loại mắt chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với năm loại mắt chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với sáu phép thần thông cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với mười lực của Phật chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với mười lực của Phật chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không quên mất chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm

cho nhỏ; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với pháp không quên mất chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với trí Nhất thiết chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho

lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Dự lưu chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Dự lưu chẳng làm cho có hạn lương, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Dự lưu chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Nhất lai hướng, Nhất lai quả, Bất hoàn hướng, Bất

hoàn quả, A-la-hán hướng, A-la-hán quả cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Độc giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Độc giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Độc giác chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Độc giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Độc giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với quả vị Độc giác cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối

với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với Đại Bố-tát chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như

thế đối với tất cả pháp chẳng làm cho lớn, chẳng làm cho nhỏ, chẳng làm cho nhóm tụ, chẳng làm cho phân tán, cũng chẳng làm cho có hạn lượng, chẳng làm cho không có hạn lượng, chẳng làm cho rộng, chẳng làm cho hẹp, chẳng làm cho có sức, chẳng làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 177

Phẩm 32: KHEN NGỢI BÁT-NHÃ (6)

Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, Tĩnh lự ba-la-mật-đa, Tinh tấn ba-la-mật-đa, An nhẫn ba-la-mật-đa, Tịnh giới ba-la-mật-đa, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải là tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhãn xứ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhãn xứ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhãn xứ làm cho có sức,

làm cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc xứ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc xứ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc xứ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhãn giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhãn giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhãn giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với nhĩ giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với nhĩ giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với nhĩ giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tỷ giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tỷ giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tỷ giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tỷ giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa

chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiệt giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thiệt giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thiệt giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thiệt giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thiệt giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thân giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thân giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thân giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thân giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố

thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với ý giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với ý giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với ý giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với ý giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với ý giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với địa giới làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với địa giới làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với địa giới làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với địa giới làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với vô minh làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu

não cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với vô minh làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với vô minh làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với vô minh làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với vô minh làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Bố thí ba-la-mật-đa làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không bên trong làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới,

pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không bên trong làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không bên trong làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không bên trong làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với chân như làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với chân như làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với chân như làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với chân như làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Thánh đế khổ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Thánh đế khổ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Thánh đế khổ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tĩnh lự làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Tĩnh lự làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Tĩnh lự làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Tĩnh lự làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Tĩnh lự làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho lớn, làm

cho nhỏ; đối với tám Giải thoát làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tám Giải thoát làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tám Giải thoát làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho nhóm tụ,

làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với năm loại mắt làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với năm loại mắt làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với năm loại mắt làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với sáu phép thần thông cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với mười lực của Phật làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với mười lực của Phật làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với mười lực của Phật làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với bốn điều

không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với mười lực của Phật làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không quên mất làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với pháp không quên mất làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với pháp không quên mất làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với pháp không quên mất làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với trí Nhất thiết làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với trí Nhất thiết làm cho có sức, làm cho

không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Dự lưu làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Dự lưu làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Dự lưu làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa

chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Nhất lai hướng, Nhất lai quả, Bất hoàn hướng, Bất hoàn quả, A-la-hán hướng, A-la-hán quả cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Dự lưu hướng, Dự lưu quả làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với Nhất lai hướng cho đến A-la-hán quả cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Độc giác làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Độc giác làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Độc giác làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Độc giác làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Độc giác làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với quả vị Độc giác cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Đại Bồ-tát làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với hạnh Đại

Bồ-tát cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với Đại Bồ-tát làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với Đại Bồ-tát làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với Đại Bồ-tát làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với Đại Bồ-tát làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với hạnh Đại Bồ-tát cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho lớn, làm cho nhỏ; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho rộng, làm cho hẹp; đối với chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác làm cho có sức, làm cho không có sức; đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát mới tu học Đại thừa chẳng nương vào Bát-nhã, Tĩnh lự, Tinh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bố thí ba-la-mật-đa mà khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp làm cho lớn, làm cho nhỏ, làm cho nhóm tụ, làm cho phân tán, cũng làm cho có hạn lượng, làm cho không có hạn lượng, làm cho rộng, làm cho hẹp, làm cho có sức, làm cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, Đại Bồ-tát ấy, do khởi tưởng như vậy nên chẳng phải tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế, đối với sắc hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thọ, tưởng, hành, thức hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhãn xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhãn xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhãn xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhãn xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với sắc xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhãn giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhãn giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhãn giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhãn giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhãn giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với

sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với nhĩ giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với nhĩ giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với nhĩ giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với nhĩ giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với nhĩ giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tỷ giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tỷ giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tỷ giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với hương

giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tỷ giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tỷ giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thiệt giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thiệt giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thiệt giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thiệt giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thiệt giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với thân giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với xúc giới, thân thức giới và

thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thân giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thân giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thân giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thân giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với ý giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với ý giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với ý giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với ý giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với ý giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm

duyên sinh ra hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với địa giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với địa giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với địa giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với địa giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với địa giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với vô minh hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với vô minh hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với vô minh hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với vô minh hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp;

đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với vô minh hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Bố thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Bố thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Bố thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Bố thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Bố thí ba-la-mật-đa hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không bên trong hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đổi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp,

pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp không bên trong hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

❑

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 178

Phẩm 32: KHEN NGỢI BÁT-NHÃ (7)

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với chân như hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với chân như hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với chân như hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với chân như hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với chân như hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với

Thánh đế khổ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Thánh đế khổ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Thánh đế tập, diệt, đạo hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Tĩnh lự hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tám Giải thoát hoặc làm cho

lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tám Giải thoát hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn Niệm trụ hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với bốn

Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp môn giải thoát Không hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với năm loại mắt hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với năm loại mắt hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với năm loại mắt hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho

có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với năm loại mắt hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với năm loại mắt hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với sáu phép thần thông hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với mười lực của Phật hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với mười lực của Phật hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với mười lực của Phật hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với mười lực của Phật hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với mười lực của Phật hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với pháp không quên mất hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với pháp không quên mất hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng

làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với pháp không quên mất hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với pháp không quên mất hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với pháp không quên mất hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với tánh luôn luôn xả hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với trí Nhất thiết hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc

làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm chọ có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều chẳng phải là quả Đẳng lưu của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát khởi tưởng thế này: Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đối với Dự lưu hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho lớn cho nhỏ, chẳng làm cho lớn cho nhỏ; đối với Dự lưu hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho nhóm tụ cho phân tán, chẳng làm cho nhóm tụ cho phân tán; đối với Dự lưu hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng, chẳng làm cho có hạn lượng cho không có hạn lượng; đối với Dự lưu hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho rộng cho hẹp, chẳng làm cho rộng cho hẹp; đối với Dự lưu hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức; đối với Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán hoặc làm cho có sức cho không có sức, chẳng làm cho có sức cho không có sức, thì bạch Thế Tôn, tất cả như thế đều